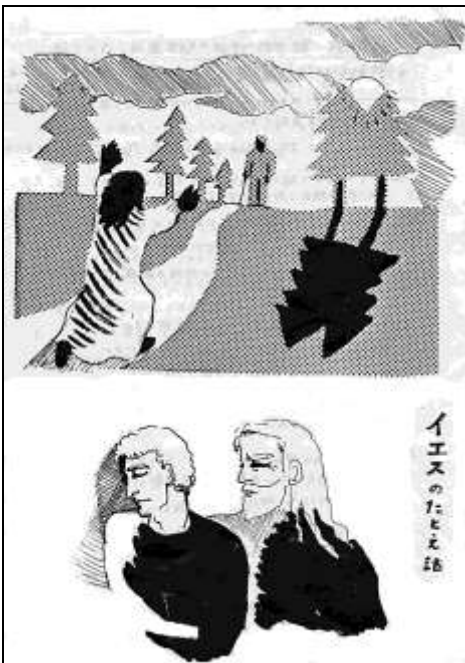

Ilosanomapiirin historiaa

Miten kaikki alkoi? Ilosanomapiiri oli kiertänyt maailmaa hyvän aikaa evankelioivan raamattupiirin nimellä, ennen kuin minä siihen tutustuin. IFES:n (International Fellowship of Evangelical Students) piireissä tämän systeemin oli luonut topakka kiinalaissyntyinen täti Ada Lum. Evankelioivan raamattupiirin kaksi peruseriaatetta ovat: 1) maallikot piirinvetäjiksi ja 2) ei-uskovia/ ei-kristittyjä mukaan piireihin. Suomen opiskelijatyössä (OPKO:ssa) emme tätä systeemiä käyttäneet, ennen kuin meikäläinen kutsuttiin Japanin opiskelijalähetysten (KGK:n) työntekijäksi vuonna 1984.

Osakan yliopistosta kiertäessäni näin, miten kristityt opiskelijat vetivät itse raamattupiirejä, joihin tuli mukaan myös heidän buddhalaisia ystäviään. Hämmästelini sitä, miten paljon maallikkovoimin voidaan vanhasta evankeliumitekstistä saada irti. Vähitellen aloin tehdä kysymyksiä opiskelijoiden käyttöön. Huomasin, että olen saanut Jumalalta armolahjan niiden tekemiseen. Jossain vaiheessa koin tärkeimmäksi kutsumuksekseni, että minun täytyy kirjoittaa raamattupiiriopas Japanin opiskelijalähetykselle, ennen kuin kuolen.

Ensimmäinen japaninkielinen oppaani sisälsi kysymykset 10 vertaukseen. Muuan opiskelijapoika kirjoitti käsin kysymykset ja eräs tyttö piirsi kuvat.

Suomeen palattuani esittelin evankelioivan raamattupiirin OPKO:ssa ja kirjoitin ensimmäisen oppaani nimeltä Sanassa ilosanoma.

Kun palasin Japaniin, aloin opettaa ilosanomapiiriä seurakunnassani Länsi-Japanin ev.lut. kirkossa. Vähitellen työ laajeni muihinkin seurakuntiin ja muihin tunnustuskuntiin. Siinä vaiheessa evankelioiva raamattupiiri sai uuden nimen: suomeksi Ilosanomapiiri, englanniksi Glad Tidings Bible study ja japaniksi よき知らせの学び. Vuosien mittaan olen kouluttanut lukuisia piirinvetäjiä eri puolilla Japania.

Seuraavalla työkaudellani (joka alkoi 1997) minulla oli päämääränä tehdä oppaat kaikkiin neljään evankeliumiin. Sain projektini valmiiksi vuosituhannen loppuun mennessä. Vuosikaudet olin rukoillut itselleni käytännön apua ilosanomapiiriin levittämiseen. Apu tuli sitten ihan odottamattomalta taholta, nimittäin Venäjältä (v. 2000). Kävin Japanista käsin muutaman kerran Venäjän Kaukoidässä pitämässä ilosanomapiirikoulutuksia. Vladivostokissa kohtasin kaksi nuorta miestä, Romanin ja Andrein, jotka ehdottivat, että Glad Tidings-kysymykset pistettäisiin nettiin!

Sanottu mikä tehty. Kahden vuoden ajan nämä ”venäläiset poikani” toimittivatkin sitten ilosanomasivuja suurella antaumuksella. Olemme julkaisseet Venäjällä monta ilosanomaopasta myös kirjan muodossa. Perussanoma ja Piplia-seura kustansivat yhteishankkeena Luukkaan oppaan ja levittivät sitä Inkerin kirkkoon ja muuallekin Venäjälle kokonaista 10000 kappaletta.

Siitä alkoivat ulkomaanmatkani, joita olen tehnyt nyt pari vuosikymmentä keskimäärin kaksi kertaa vuodessa. Matkat ovat suuntautuneet Aasian, Afrikan ja Euroopan maihin. Kerran olen käynyt myös Etelä-Amerikassa. Vuoteen 2020 mennessä matkoja on kertynyt jo nelisenkymmentä. Monta juttua niistä voisi kertoa.

Vuonna 1997 poikkesin Mongoliaan matkallani Japaniin. Ensimmäinen kristillinen todistus tuossa maassa oli saatu vain viittä vuotta aikaisemmin. Ensimmäisellä Mongolian matkallani sain opetetuksi pienelle luterilaisten ryhmälle raamattupiirityön alkeet ja jätetyksi jälkeeni 10 tekstin sarjan englanniksi. Siitä alkoi Mongolian raamattupiirityö. Kymmenen matkaa minä Mongoliaan tein ja kaikki neljä ilosanomaopasta on julkaistu vuosien mittaan mongolin kielellä. Alkuvuosina meikäläisen opas oli ainoa raamattupiirimateriaali, joka oli mongoliksi saatavilla. Monet kristityt kaikista tunnustuskunnista tunsivat nimeni, koska olivat nähneet sen Luukkaan oppaan kannessa. (Ks. kirjaani Kymmenen matkaa Mongoliaan, julkaisija Perussanoma.)

Käännöksiä on tullut lisää pikkuhiljaa. Nyt jokin opas tai kaikki neljä opasta on julkaistu 33 kielellä, viimeisimpänä burman kielellä. Lisää käännöksiä tulee koko ajan. Syyskuussa 2019 sivuillamme vieraili ihmisiä 120 maasta.

Mikä on sitten ilosanomapiirin ero entiseen evankelioivaan raamattupiiriin verrattuna? Ensinnäkin se, että ilosanomapiirissä kysymykset ovat valmiina, niitä ei tarvitse tehdä itse. Ja toiseksi se, että ilosanomapiirissä koetetaan tekstiä tutkia lain ja evankeliumin näkövinkkelistä. Lopuksi aina kysytään, mitä se Jumalalle maksoi, että hän on syntiselle armollinen: hänen Poikansa hengen. Uskomme, että juuri tämä ilosanoma synnyttää uskon ihmisen sydämeen ja myös pitää sen voimassa kiusausten ja lankeemusten keskellä. Siksi raamattupiiriämme kutsutaan nimenomaan **Ilosanomapiiriksi**, englanniksi **Glad Tidings Bible study**.

Ihmetellen olen ikään kuin ”katsellut vierestä”, miten Herra on johtanut ilosanomapiirityötä askel askeleelta eteenpäin.

Kirjoittanut vuoden 2019 lopulla

Mailis Janatuinen